

Innerlijke houdingen en uiterlijke activiteit

Achyut Patwardhan

Achyut Patwardhan was lid van de Theosophical Society en een bestudeerder van de leringen van J. Krishnamurti. Dit artikel is samengesteld uit aantekeningen van een voordracht, die hij hield in de School van de Wijsheid in Adyar, in oktober 1990.

De meesten van ons neigen ertoe met vage welwillendheid nuttige levens te willen leiden, maar in het feitelijke dagelijks leven zijn onze levens niet geïntegreerd.

Wij zitten vol tegenstellingen daar wij zijn opgegroeid in een traditionele mal of gietvorm.

Wij hebben nooit geprobeerd kritisch na te denken over wat wij ook maar aan het doen zijn en de manier waarop dat gebeurt. Dit levert verwarring op en tegenstellingen, conflicten en innerlijke spanningen. Het kan er zelfs toe leiden dat wij schijnheilig worden.

Wij denken op één manier, spreken op een andere en handelen volstrekt niet in overeenstemming daarmee.

Dit alles is de bron van zelfmedelijden en 'terechte verontwaardiging', symptomen van een gebrek aan integratie tussen gedachten, woorden en daden.

Daarom moeten wij onderzoek doen naar het probleem van innerlijke houdingen en uiterlijke activiteit. Uiterlijke activiteit moet nauwkeurig bekeken worden om feitelijk te ontdekken wat onze innerlijke houdingen zijn – niet wat we willen dat ze zijn, niet onze conceptuele idealen en aspiraties, maar onze instinctieve drang

en respons. Innerlijke houdingen zijn het best te zien als wij binnen onze psyche niet hinken op twee gedachten.

Vandaar dat het essentieel is dat wij de kunst cultiveren van het zwijgend bekijken van onze mentale processen, minstens een paar minuten per keer. De meeste mensen zijn niet in staat stilletjes alleen te zitten, en hebben geen enkele behoefte om ergens over na te denken als prelude tot een handeling. Omdat wij onszelf eigenlijk afkeuren, willen wij iets beters en nobelers 'worden'. Bovendien weigeren wij te observeren 'wat is'.

Wat wij zijn is het feit; wat wij willen worden is een vrome aspiratie – een verlangen zoals zoveel andere verlangens.

Als wij stil zitten, ontdekken wij wat de verscheidene tegenstrijdige verlangens, driften, reacties, herinneringen en theorieën zijn waar wij in willen geloven.

Stil zitten is dus de deur die u tot uzelf introduceert.

U hebt het meestal te druk om uzelf te ontmoeten en nader kennis te maken met uzelf. Dit dagelijkse programma van een paar minuten wordt een communicatiebasis met uzelf.

Wat functioneert als een brug tussen innerlijke houdingen en uiterlijke activiteit is AANDACHT.

Wij moeten merken dat een deel van deze uiterlijke activiteiten routine zijn en niet veel aandacht vragen.

Er zijn ook niveaus van aandacht, in een hele reeks, van onoplettendheid tot aandacht. Zelfs aandacht is echter meestal gedeeltelijk, fragmentarisch of gericht op iets dat onze speciale belangstelling heeft.

Wat is de betekenis van volkomen aandacht, zonder enige focus of zone? Werken voor het zelf is werken voor teleurstelling, zegt Mabel Collins in *Licht op het Pad*. Handelen heeft gewoonlijk een motief en dat bepaalt de kwaliteit van onze aandacht. Studie verandert vaak in opgestapelde geheugenfeiten, maar aandacht belicht wat wij proberen te begrijpen en leert ons aldus 'vaardigheid in handeling' (skill in action), dat wil zeggen yoga.

Het lijkt vanzelfsprekend dat op den duur het innerlijke altijd het uiterlijke domineert. Wij moeten willen onderzoeken wat een levende orde en harmonie in al onze uiterlijke activiteiten brengt. Wat is het principe van integratie van al onze onharmonische neigingen? Wij willen het proces onderzoeken waardoor verwarring, tegenstrijdige doelen en conflicten geëlimineerd worden uit ons leven.

Velen van ons verlangen naar resultaten waarvan wij geloven dat zij behulpzaam zijn bij sociaal welzijn; wij willen dat onze uiterlijke activiteit georganiseerd wordt op een manier die het algemeen welzijn bevordert. Daarom is het nuttig te beseffen dat zelfkennis de enige weg is waarbij wij onze psyche kunnen zuiveren van egocentrische motivaties. Mensen zijn echter terughoudend om deze reis helemaal te voltooien, omdat ze snelle resultaten willen zien.

Wij zouden opgevoed kunnen zijn met de formule 'redding door middel van de samenleving' (salvation through society). Marx en een aantal andere

denkers verschaffen een blauwdruk voor een 'revolutionaire nieuwe samenleving', maar het was een pad van verandering door middel van geweld.

Voordien hoopten de mensen harmonie en een goede sociale orde te bereiken door middel van religieus geloof. Het tijdperk van de wetenschap maakte een einde aan al die dingen. Het is een uitdaging voor de menselijke intelligentie dat er, in het tijdperk dat de mens de ruimte aan het onderzoeken is, zoveel te vermijden ellende heerst. Ondanks alle wetenschappelijke vooruitgang is de mens een grotere bedreiging geworden voor het voortbestaan van leven op deze planeet dan alle natuurlijke rampen waarmee wij vertrouwd zijn.

Dit najagen van welzijn wordt in twee duidelijke richtingen gekanaliseerd. Men moet enerzijds het hoofd bieden aan de nieuwe uitdagingen van het milieu. Anderzijds tracht men de waarheid te onderzoeken dat oorlogen ontkiemen in de harten van de mensen. In de School van de Wijsheid zoeken wij de weg naar betekenisvolle uiterlijke activiteit om een psychologisch klimaat te scheppen van goede wil en van vrede tussen alle schepselen. Zolang wij gebonden zijn aan regionale, sociale, etnische of kerkelijke geloofsovertuigingen en identiteit, kunnen wij alleen maar beleefde manieren verwerven om onze tegenstellingen uit te drukken.

Zolang wij gebonden zijn aan familieverplichtingen, neigen wij tot een gefragmenteerd najagen van welzijn. Inspanning hoort onafscheidelijk bij uiterlijke activiteit. Wij kunnen geen enkele actie bedenken zonder wil, zonder inspanning. Ons sociale, economische en zogenaamd spirituele leven is een reeks van inspanningen, die altijd voltooiing zoekt in een bepaald resultaat.

Wij denken dat inspanning essentieel is, maar slechts weinigen van ons beseffen dat die egoïstische activiteit van inspanning geen van onze problemen oplost. Integendeel, het vergroot onze

verwarring, ellende en verdriet.
Welke handeling geeft uit zichzelf energie? Wat is oneindige beweging met oneindige energie? Het is het handelen vanuit een denkvermogen dat waarlijk tevreden is, dat begrijpt wat 'is', dat de juiste betekenis geeft aan wat is: dat is ware tevredenheid.
Wij moeten dus onze analyse van uiterlijke handelingen aanvangen met een helder begrijpen van het egoproces. Het doel van uiterlijke activiteit wordt dan gedefinieerd als een middel om de complexiteiten van dat proces te ontdekken, totdat wij leren beseffen dat waarneming

de essentie vormt van handeling.
Krishnamurti zegt dat handelen zoals wij dat kennen eigenlijk reactie is; het is een onophoudelijk worden, wat de ontkenning vormt van 'wat is'. Wanneer er echter bewustzijn is die leegheid is, zonder veroordeling of rechtvaardiging – dan is er het begrijpen van wat is, en is de handeling harmonieus is en creatief. Dit zullen wij begrijpen wanneer wij beginnen ons bewust te worden van onszelf terwijl we handelen.

Uit: *The Theosophist*, maart 2006
Vertaling: A.M.I.

Onze plichten tegenover de Theosofische Vereniging.

Hoewel men vrij is in het volgen van de intellectuele bezigheden die men verkiest, moet toch elk lid van onze Vereniging een of andere motief hebben om lid te zijn: dat wil zeggen dat ieder lid zijn steentje bij moet dragen, als is het nog zo'n kleintje, in denkwerk of op een ander gebied, voor het welzijn van allen. Als hij dat niet doet, heeft hij geen reden om theosoof te zijn.

Wij allen moeten werken aan de bevrijding van het menselijk denken, aan het verdwijnen van egoïstische en sektarische bijgeloven en aan het ontdekken van alle waarheden die binnen het bereik van de menselijke geest liggen. Dat doel kan alleen zeker gesteld worden door het toepassen van solidariteit in het mentale werk. Geen enkele eerlijke werker of serieuze zoeker wendt zich er met lege handen vanaf; en er zijn bijna geen mannen of vrouwen, hoe druk men ook denkt dat ze het hebben, die niet in staat zijn hun morele of andere bijdrage op het altaar van de waarheid te leggen.

De plicht van loge- en afdelingsvoorzitters zal voortaan zijn erop te letten dat er niet meer van die hommels, die alleen maar brommen, de theosofische bijenkorven komen verstoren.

H.P.Blavatsky

*Uit "Le Lotus Bleu" januari 2003, overgenomen uit La Revue Theosophique, vol I nr 1 1889.
Artikel: Le cycle nouveau, in het Frans geschreven door HPB.*